

CUMPARATIILE

CI
CI ROMÂNISMULU.
DEMOCRATIA
MORAVURI DEMNE D'UNU DEMNU POPORU

ADMINISTRATIA IN PASAGIUL ROMAN No. 11.

SCRISORILE NEPLĂTITE SE REFUSĂ.

ABONAMENTELE

ÎNCEPŪ NUMAI CU NR. 1, 13, 26 ȘI 39.

PENTRU DISTRICTE ȘI STRAINETATE:

Pe unŭ anŭ [52 numere]	lei 27.
Pe șese luni [26 numere]	lei 14.
Unŭ singurŭ esemplarŭ	banŭ 55.
Linia de anuciuri	banŭ 30.
Pentru streinătate, pe anŭ (52 numere)	lei 30.

Din districte, abonamentele se trimitŭ prin mandate postale; din străinătate în numerarŭ.

REDACTIA IN PASAGIUL ROMAN Nr. 9.

ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDŪ.

ABONAMENTELE

NU SE FACŪ DE CĂTŪ P'UNŪ ANŪ SĒU 6 LUNI.

PENTRU CAPITALA BUCUREȘCI:

Pe unŭ anŭ [52 numere]	lei 24.
Pe șese luni [26 numere]	lei 12.
Unŭ singurŭ esemplarŭ	banŭ 50.
Linia de reclame și inserțiuni	lei 2

În Bucuresci, abonamentele nu se facŭ de cătŭ la administrațiunea țiarului, pe bani gata.

CASTIGAT AIDENDO MORES.
NON VIRTUS POST NUMOS.

RIDENDO DICERE VERUM QUID VETAT?

BIBLIOTECA
ACADEMIEI
ROMANE

Diarulŭ apare uă datŭ pe sĕptĕmănă : **DUMINECA.** — Administratore, **TOMA I. STOENESCU.**

Suntŭ rugați totŭ D-niŭ abonati, alŭ cĕrorŭ abonamentŭ espiră cu No.13 din 26 Martie 1877, și la care amŭ scrisŭ, să bine voiască a grăbi înapoierea listelorŭ din preună cu sumele adunate, pentru a putea administrațiunea țiarului să reguleze expedițiunea mai de timpuriŭ și spre a nu suferi întrerupere în expediere.

SUMARIU :

- 1.— Invierea, cine nu o dorește? poezie de MOISE.
- 2.— D'ale țilei, vai de lume, poezie de SCĂRMUȘ
- 3.— Carte confidențială, de la Balamucŭ, facei-ar' D-zeŭ parte de elŭ, poezie de MOISE.
- 4.— Hora; ce bună e cândŭ e Romănescă, poezie de BAVIN.
- 5.— Amicul tempestei, bre, bre, ce grozăvie, poezie de JULIUS I. OSCAR.
- 6.— Protestulŭ pușcărișilorŭ către Cameră; așa să le fie cĕ merită, poezie de JENICA.
- 7.— Scepticismulŭ, fie cine o vrea nu noi, poezie de MOISE.
- 8.— Nu mĕ uita; să vedem dacă se pŕoțe, poezie de JENICA.
- 9.— La conservatori, mâncai-ar' holera, poezie de COGHEHRIS
- 10.— Unŭ plânsŭ în sântulŭ noptei, prostŭ lucru, numai femeile plângŭ ca să amăgească, poezie de JULIUS I. OSCAR.
- 11.— A doua scrisore deschisă d-lui Șapira vrăjitorŭ, poezie de MITICA.
- 12.— Sonetŭ Amicului meu C. D. Dobri... poezie de MOISE.
- 13.— La uă păsărică, mai bine de cătŭ la o femeie, poezie de DEMETRIU CONSTANTINESCU.
- 14.— La un amicŭ, bine cĕ mai sunt, poezie de ION N. VIE-ROȘANU II
- 15.— Lamentŭ, fie și jale, poezie de DEMETRIU CONSTANTINESCU.
- 16.— La Maria, care? cĕ prea sunt multe, poezie de CONICO.
- 17.— Plânsulŭ florei, lasă să plângă dacă pŕoțe, poezie de DEMETRIU CONSTANTINESCU.
- 18.— Teatru Român, Sala Bossel, reprezentație datŭ de d. M. Milo, Lunŭ la 28 Martie : **BABA HĂRCA.**

INVIEREA

Multe patimi crude, multe grele chine,
Suferi martirulŭ pentru muritorŭ,
Dar cu resemnare, înecândŭ suspine,
Scăpă d'ori-ce rele, de împilatori!

Grele patimi fură și p'a năstră țēră;
Suferițe grŕsnițŭ inima' i-a suptŭ,
Dar cu resemnare răbdă sŕrta-amară;
Ađi lanțulŭ durerei în fine, s'a ruptŭ!!!...

Iuda trădătorulŭ vĕndu pe parale
Pe martirulŭ, care lumea a scăpatŭ,
Și spurcândŭ în astŭ-felŭ cugetele sale,
Jugulŭ poeziei a îmbrățișatŭ!...

Așa iudŭi noștri vĕndu biata țēră
La străine lifte, pentru scopŭ banalŭ,

Ajungĕndŭ în lume, simbolŭ de ocară
Emblema trădărei, semnul infernalŭ!...

Cristŭ, pentru dreptate, rĕstignitŭ pe cruce,
Ca martirŭ își dete, tristŭ, sufletulŭ sĕu,
Dĕrŭ acĕstă mŕrte la viĕță 'lŭ duce,
Și 'nviindŭ arĕtă cĕ e Dumneđŭ!

Țĕra năstră bună, greŭ crucificată
De ciocoi, de lifte și de venetici,
Astă-đi cu mândrețe semnŭ de viĕță-arĕtă
Inferândŭ mișeiț, sufletele mici!...

Moise.

D'ALE ȚILEI

Politica d'afară ađi e mai limpedă!
Europa pentru pace se află învoită
Dar Turcii încă nazuri totŭ pare cĕ mai facŭ.
Fiindŭ cĕ și la densiŭ s'adună în conac
Nevlegi cari se chiamă cĕ suntŭ represintați
Ai nației și astŭ-felŭ suntŭ țanțoși, aroganți.
D'aceea Muntenegrii nu lasă arma josŭ
Ei vorŭ să 'nchee pacea, darŭ cerŭ și unŭ folosŭ;
D'abea unŭ sferțŭ dintr'ensulŭ să dea Turcii aŭ vrutŭ
Astŭ-felŭ în cătŭ Muscalii staŭ gata totŭ la Prutŭ.
Așa darŭ pacea este de faptŭ asigurată
Numai de n'arŭ sta ruși cu arma încărcată
Căci s'arŭ putea drăcie! să ia d'o dată focŭ
Ș'atunci Dŕmne ferește, intrăm și noi în jocŭ!

Politica în țĕră e t tŭ cam încurcată
De cândŭ de Roși densa se află guvernată.
Sub Catargi poporul trăia mai fericitŭ
De unde acum Roși pe capŭ 'i-aŭ mai venitŭ?
Cu regularisirea elŭ nu se învățase?
Și ciomăgeli destule pe spate nu rĕ dase?
Cum de 'i veni d'o-datŭ sĕ 'l tŕrne peste capŭ
Putea să mai înghiță pŕe bine încă-un hap!
Dĕrŭ nu' i fu chiarŭ destulă teribila cădere
A celorŭ ce ohavnicŭ să stea vrĕu la putere,
Elŭ vru să se resbune de ori-ce faptă-a lorŭ
Și- i acuză îndată d'ucideri în poporŭ!
Astŭ-felŭ ađi Catargiu și totŭ guvernulŭ sĕu
Așteptă judecata și cĕsulŭ celŭ mai rĕu!
Nădejde de scăpare deună-đi mai aveă
Cândŭ ca să cađă Roși, unŭ din ei credeă.
Dĕrŭ ađi ori-ce speranță în pieptulŭ lorŭ e stinsă
Puterea nu se lasă de ei a fi atinsă;
Căci Roși aŭ pusŭ mâna ș'acumŭ n'o mai slăbescŭ
Ori-cătŭ cĕi de la Centru, se mișcŭ, se svircolescŭ.

Senatulŭ pentru densiŭ era uă nălucire
În care lorŭ puterea le da căte-o zămbire
Dĕrŭ Roși, blestemații, tăii și acĕstŭ drumŭ,
În cătŭ đĕu bieții ŕmeni suntŭ zăpăciți acumŭ;
Nu sciu ce să mai facă, pe unde s'o apuce
Căci nici draculŭ nu pŕoțe, astă-đi să mai descurce.
Atătŭ fu de grozavă acea comisiune
În cătŭ pentru acĕsta lucră patru volume.

Săracii acuzăți alergŭ de nu mai potŭ
Ba unŭ chiar' dintr'ensŭi aŭ seosŭ limba d'unŭ cotŭ
Nădejdea lorŭ mai este pe la Casațiune...
Aci însă se dice cĕ 'i altă cestiune.
Noi scimŭ cĕ de dreptate nimeni nu 'și bate jocŭ
Căci negru e totŭ negru ș'aci și 'n ori-ce locŭ.

Senatulŭ însă este trimisŭ la preumblare.
Ce posnă pentru aceia ce se credŭ călare!
Ei aŭ făcutŭ uă jĕrfă acum de sĕrbători,
Și n'aŭ datŭ jos guvernul cumŭ vrĕa de multe ori.
Guvernulŭ însă fuse atăta de cumplitŭ
În cătŭ le tăie pofta la totŭ pină 'n sferșitŭ.
Din senatori, aceia ce credŭ cĕ aŭ unŭ capŭ
E bine să se ducă de Pasce la dulapŭ
Se vadă cĕ în lume mai tŕte mergŭ pe dosŭ.
Cândŭ unii în susŭ se urcă, alții se lasă 'n josŭ.

Acumŭ cĕ sĕptămăna de patimi se sfirsesce
Și Pascele cu bine ajungemŭ crestinesce;
Ūrmămŭ vechia credință, precumŭ amŭ apucatŭ
Đicĕndŭ la totŭ crescini : «**Christos a învitatŭ.**»
Scărmușŭ.

CARTE CONFIDENTIALA

Balamuc, 1877, Martie.

M'amŭ măhnitŭ amarnicŭ, dragă părințele,
Cândŭ vĕđui cĕ nu-ți puŭ la gură proptele,
Și-mi vorbescŭ într'una cuvinte murdare;
Asta se numește mare cuteđare!
Dĕrŭ ai multă parte cĕ m'amŭ exersatŭ
Cu vorbe d'acestea, vrednici d'unŭ omŭ beatŭ.
Ba, încă adesea, auđeam mai multe;
Injurii multime, grŕsnițe insulte;
Dĕrŭ atunci părințe, — cum scie ori cine, —
Nu puteamŭ să facemŭ nimicŭ făr' de tine,
Și aveai totŭ dreptulŭ să rĕđi cumŭ îți place,
Căci făceași și trĕbă ca unŭ omŭ dibace.
Acumŭ însă nu e totŭ ca și atunci,
Deci, nu mai ai dreptulŭ insulte s'arunci,
Auđi! să-mi đici mie, cĕ suntŭ gugumanŭ,
Goșogeametŭ principŭ, poroclitŭ bostanŭ!
Asta se numește chiarŭ obrăsniciă!
Dĕrŭ cu supărare, te rogŭ, să nu-ți fiă,
Căci de și n'amŭ astă-đi nici unŭ interesŭ,
Dĕrŭ respectŭ ciomagŭ-ți, ce pe multŭ a dresŭ...
Părințele dragă, vĕđi cumŭ îți vorbescŭ;
Deci, sfinția vŕstră, — nu mĕ indoescŭ, —
O să-și viă-n fire, n'o să mai insulte,
Pe unŭ prințŭ ca mine, care 'i-a datŭ multe...
Ba de țucșială, ba de bozumarŭ;
Ca să-ți faci de lucru, cândŭ stai la grătarŭ!
Ai cređutŭ, — se vede, — cĕ pentru vecie
O să fimŭ totŭ astŭ-felŭ, — ce mare prostie! —
Eŭ prevĕđŭ prea bine, cĕ fŕrte curĕndŭ
O să vĕđi partidulŭ nostru triumfândŭ!

Să vezi, deșu părinte, atunci ziafetu,
Nu ca celu ce fuse făr' de berechetu.
Pină-atuncea însă, spre-a nu mă uita,
Te rog, cându ai vreme, cându beatu te-oî afla
Vino pe la mine, pe la Balamucă,
Să facem taifasuri; basamacu s'aducă.
Căci, elu este sfintulu ce ne mântuesce,
Paraponulu stinge și ne potolesce!

BIZADEA CIUPIC.

Curieru : Moise.

H O R A

Pină când zile amare,
Traiū fără norocū?
Trage hora, lăutare,
Căci voesc să jocū

Trage hora pe câmpie
După gândulu meu,
Și 'n plăcută veselie
Să totu jocū mereu!

Jucândū hora, uitū durerea,
Uitū pe trădătorū :
Hora-aduce mângâerea;
S'o jocū până morū.

Hora este românească,
Hora voiū iubi
Cât în vatra strămoșească
Eū voiū mai trăi...

15 Maiu 1876

Bavin.

AMICULU TEMPESTEI

(După LORD-BYRON).

Mugiți, vânturi furtunose,
În alu selbei deșertu sinu;
Smulgeți florile frumoșe
Cari 'și ridu de negru'mi chinu!

Și cununa înverdită
A superbiloru titani,
Ce pre cōsta impetrită
Domnescu bravu d'atâtea ani.

Culmea munților sfărmați-o :
Totu, prefaceți în nimicu!
Cerulu, tera confundați-o :
«Alu tempestei sum amicū!...»

Căci, iubescū recea suflare
Să o simțu pre fața mea :
Ce mărire 'mpunetore
Vocea vōstră are 'n ea!

Pentru mine dēna este
De serbare unū hymnū sântu,
Și a mea animă sē-unesce
Cu voi vōnturi, pre pământ!

Culmea munților sfărmați-o :
Totu, prefaceți în nimicu!
Cerulu, tera confundați-o :
«Alu tempestei sum amicū!...»

Mă ampleți de bucurie
Cândū, de bravii mei urmatu,
Preste valuri în mănne
Gonēmū vasulū sbucūmatū!

Trășnetu, fulgere lucinde,
Coronau triumfulu meu,
Și pre unde colcotinde
Veselu barca mănamū eū.

Culmea munților sfărmați-o :
Totu, prefaceți în nimicu!
Cerulu, tera confundați-o :
«Alu tempestei sum amicū!...»

Astū-felū unde le 'n turbare,
Altă-dală, le mănamū
A puterei populare
Contra celorū ce'i uramū!

În zadarū însă, tyraniū,
Aū proserisū ei capulū meu :
Îmi rămâne ferulū, baniū,
Ce-aū puterea unū deū;

Și resistū da! ca și o stencă
Contra-orū căruū neamicū...

Existū : Regi, tremurați încă...

«Alu tempestei sum amicū!...»

Julius I. Oscar.

PROTEST CATRE CAMARA

De și ni se pare flōre la urechiū
Acusarea vōstră, devenitā vechiū,
Darū cu tōte astea bunū simțu ne'ndēmā
Protestări sū facemū, spre-a vedea ce'nsēmā
Cândū puneți pe unū vina cea mai mare
Earū pe alți-i scōtēți de subū acusare!
Dac' acestū paraponū nu arū fi prea justū,
Tevaturī sū facemū n'amū avea ađi gustū,
Protestarea nōstră, dīcemū ānc'odatā,
E o indignare, pe probe basatā;
Cā nu suntemū numai noi cei pēcătoși
Ci mai suntū și alți ce'i credeți virtuōși!
De ce Crapp... nu este pussū subū acusare?
Cândū pasivū elū fuse la ori ce lucrare
A unei partide în care suntemū
Noi, ce făr' sfālū ne numiți blasfemū
Apoi Glistirescū e mai pīcopsitū?
Celū ce cu frățū, nu ne-a pāresitū
În lucrări ca cele cu Crawley strusbergū,
Ori cā aste fapte pentru elū sē ștergū?
Pesnetū vīstierulū cu două rapōrte
False, de ce n'are totū a nōstră sōrte?
Earū făcālețulū de la publici fleacurī
Cu Crawley și alți gāsi multe leacurī,
Ba trimise āncā scrisorī prea pocite,
Ridēndū-și de țarū pe nemiluite,
Vedeți darū cu toți, cā avemū dreptate
În protestulū nōstru cu idei curate;
Unde nu se aflā nimicu cu 'ndoealā
Ci tot merge strunū și cu socotealā,
Catara-tis-ghisū, — Bum-Bum, — Bou-erescū, —
Mavro-henā, — Mulier-escū, — Lichia-varos,
Pentru conformitate : JENICĂ.

SCEPTICISMULU

Credeamū odatā, ca mulți pe lume,
În patriotulū ce totū striga :
«Iubitā țērā, pentru-alū tēu nume
Nici chiarū viața-mi nu voiū cruța!»

Credeamū femeia ce, cu ardōre,
Declarāndū focu-'i astū-felū spunea :
«Iubite angel, cu infocare
Amoru-mi fragedū te va urma!»

Credeamū amiculū ce cu dorire,
Strīngea o mână și îi jura :
«Iubite frate, a mea iubire
Nici cruda mōrte n'o va curma!»

Credeamū poetulū a căruū lirā,
Cu frenesiā, astū-felū cānta :
«Iubita-mi musā, ce mē inspirā
Vecinicū dreptatea va lāuda!»

Adū patriotulū ce multe spune
Nu'lū mai potū crede... este flecarū;
Idei, se pōte, prōste, nebune...
Darū... ce vreți?... mie juste îmi parū!

Astā-đi cocheta cea vorbitore
N'o mai potū crede... o desfidezū;
Ideā prōstā, neroditōre...
Darū... ce vreți?... astū-felū justā o cređū!

Astā-đi amiculū, dīcēndū'mi frate,
Nu-'lū mai potū crede... nu sciū de ce...;
Ideā prōstā... făr' de dreptate...
Darū... mie-'mi pare justā cā e!

Astā-đi poetulū cāntāndū femeia
Nu-'lū mai potū crede... iubirea'i neg;
Pōte sā-mi fiā prōstā ideā
Darū... ce vreți?... astū-felū eū înțelegū!

Astū-felū credința sburat'a linā
Din alū meū sufletū suferitorū,
Și nu sciū sincerū, cu ce s'alină
Lacrimī, suspine, lamentū de dorū!

Numai în selba cea solitarā
Departē, singurū de perfidū,
Inecū suspine ce mē-'neonjōrā
Spre-a le preface în armoniū!...

MOISE.

NU ME UITA

(Romanță)

DEDICAȚIA BEISADELEI CĂTRE POPA-TACHE

Cândū în grădine veselitōre
Mergēnd ca neamțul jos vei cădea
Catā prin erbā... o micā flōre...
Care-ți va dice : nu mă uita.

Când nōptea singur, din grea bețiā
Sergenti cu zorul te-or descepta,
Vedēndū-ți starea, o șoptā viā
Îți va respunde : nu mă uita.

Apoi ear nōptea, cu plosca 'n mână
Buha iubitā de-ei asculta,
Printr'alū sēu cāntecū, în căpăținā
Un dor va dice : nu mă uita.

Când iarāși ochi-ți în oboselā
La basamacurī se vor ținta,
Vedēnd cā nu e de țucsulā,
Gemēnd vei dice : nu mă uita.

Cândū a ta frunte de veselīā
Ne-avēnd parale se va 'ncrunta,
Gāndindū la mine pofta ta viā,
Îți va respunde : nu mă uita.

Cāntānd cu drāngul, mort de bețiā,
Sufletu-ți tainic vei desfāta,
E uā suavā, dulce-armoniā
Care-ți va dice : nu mă uita.

Iarā din diua când cu plăcere
De ziafeturi te vei lāsa,
Atuncea numai a mea durere
Nu-ți va mai dice : nu mă uita.

Vedēnd cā'n alte gāsesci mai bine
Și fericirea și sōrtea ta
Atunci cu jale, voi dice-'n fine :
Acum iubite, mē potū uita.

Parodie de JENICĂ.

CONSERVATORILOR

Când ceasul de pe urmă, va spune omenirei
Prin trāmbițe puternici cā celū stāpānitor
Din troulū de splendōre, din caosulū māriri
Va judeca cu dreptulū pe ori-ce muritorū

Când drepti și flāmāndi, setoși de dreptate,
În drēptā'i vor sta veseli și 'n raiū gata-a intra
Ear rēi și-acei care se-'nchin la strāmbătate
Spre iadulū făr de margini se vor precipita.

O! voi cari a mea țērā cincī ani pe necurmate
Prin jafuri, prin corupțiū, prin legi mereū cālcate
Ați strāns'o cu crușime sub jug apēsător
De n'ați primi pedēpsā, aci, în astā lume
În iad vor sci și draciū, atunci al vōstru nume;
Căci mult ați suptū din peptulū sērmanulū poporū
Coghehris.

UNU PLÂNSU ÎN SÎNULU NOPȚEI

A Chaosului fiā mantila'i azurată
De candelēle nopței, de stele, semānatā
Pre lume a destinsū;
Iar' luna graciōsā întinsā cu amorē,
Pre ceriū, — ca odalisca pre scumpele covōre, —
Faelia 'și-a aprinsū.

Tăcerea multū adāncā domnesce în naturā :
Nici zephyrulū nu-adiā, nici riulū nu murmurā
Și totū e liniscitū!
Dér' cândū și cândū s'aude, rēsună 'n depārtare,
Lātratulū vr'unui căne desceptū încā dér' care
Îndatā-a și-adormitū.

Nici dulcea philomelā în crengi numai șoptesce,
Nici buha 'n cimitire chiar nu se mai jelesce
Pe zidulū ruinatū!
Și totū ce se zēresce e nōptea ebeninā,
Iar' totū ce se aude tăcerea ce dominā
Și tristulū meū oftatū!...

Ah! câtū este de dulce, și câtū e de plăcutā,
Acēste orā-a nopței mistericā tăcutā
Și plinā de amorū,

Vai tristul meu sufletu!... și câtă mângăere
Reversă preste cruda, adâncă mea durere
Și'n peptu'mi plin de doru!

Natura cufundată e'n linisce adencă
Întregă, și 'n câmpia, în sinul nopței încă
Eū singur rătăcesc!
Atunci dulcele zile, trecute 'n fericire,
Le vedu pre din'nainte'mi, și la astă amintire
Plângu!... plângu!... căci le dorescu!...

Vai! unde sunteți ore, voi, zile fericite
De rose 'neununate și-atât de mult dorite
De sufletu'mi zdrobitu?!...
Întorceți-vă iarăși, veniți încă uă-dată,
Căci vieța'mi se va stinge și sufletu'mi îndată
Sbura-va 'n infinitu!...

Julius J. Oscar.

A DOUA SCRISOARE DESCHISA

D-LUI ȘAPIRA (PHISIOGNOMIST)

Prea 'nalte, profete, nu am avut parte
Să primesc răspunsul acelei scrisori,
Pe car'ți-amu trimis'o forțe de departe:
Dintr'o țere, unde nu sunt vrăjitori!
Nu amu avut parte! și pré bine 'mi pare,
Căci aprobă tu singur cele ce am dis;
Nu fuseși capabil, nu fuseși în stare,
Să 'mi găcesci nimica din ce euți-am scris.

Deci cum îți spusese, plin de siguranță
Și fără credință 'n meseria ta,
Că tu înșeli lumea și că ai speranță
Prin vrăjitorie a te ridica;
Așa dic și astă-zi, însă cu tărie,
De ore ce singur tu m'ai informat,
Că a ta sciință, este o prostie
Și că unei babe eu m'am adresat!

În aste condiții aflândute dera,
Te rog, ast consiliu bun să mi' primesci:
Iați tot ce ai cu tine și 'n o bună sera
Din țera Română tu să o tulesci. —
Eu știu forțe bine, că 'n antichitate
Nebătu să scape vre un vrăjitor.
Era imposibil. Deci mi-e firiă, frate,
Să nu te 'nconjore de bate vr'un nor!

Ce-ți mai pasă ție, ai făcut parale,
Plécă 'n altă parte unde's multe oi;
Și cu-o meestrie afară din cale,
Tu poți chiar de piele ca să le jupo.
La noi nu fu multe și tot bine 'ți prinse
Căci umpluși chimiru-ți cel de șarlatan,
Ba păcăliși încă, câte-va distinse
Cocone, și mândri ciocoi gugumani!

Plécă dér, Șapiro, tulesțe-o din țera,
Astădi profetia-ți n'are credemēt:
Mai vrednic e acela ce merge să cêră,
De cât șarlatanul cu nume de sfânt!

Mitică.

SONETU

AMICULUI MEU C. D. DOBRI.....

Amice, ca și mine, ai inima arđendă,
Cându flórea îți suride și dai viața ta,
Te'ncređi în vise d'auru și dragostea plăpândă
Te jote fermeca...

Și umbra fericirei o veđi în dea blândă,
Ce stimula Amorul, spre a ne săgeta;
Earu viața trecătoare, nu 'ți pare suriđendă
Cându nu veđ adora!

Avemū aceeași sorte; dar vai! în astă lume
Aceste sentimente sunt palide, n'au nume,
Să perdă în infinitu...

Și nici o consolare în urma lorū nu lasă...
Să dicemū daru vieței, ce repede propasă:
«Iubiū daru n'amū trăitu!»

Moise.

LA UĂ PĂSERICĂ

Dragă pasere, ușoră,
Tinde aripele 'n vântu:

Către dorul meu tu sbóra
Către-alu patriei pământu.

Printre vânturi vagabunde,
Dragă paserica mea,
Sbóra iute și pătrunde
Unde 'ți spune doina mea:

D'eī vedea uă copiliță,
Cu sînu albū și rouratū,
Să depunī pe-a eī guriță
Unū sêrutū înflăcărătū.

Să'i spuni, mîndră paserica:
Pieptul meu, aprinsū de dor,
Nu suspina de nimica
Numai de alū sêu amorū!

Primă-vêra pentru mine
Pare tristă, fără florī,
Fără zimbetele'i line,
Dulce lacrimi din zori.

Fluturei de pe rouă
Sorbū cristalulū amorosū
Și ne re-amintesce nouă
Alū vieței timpū frumosū.

Spune, pasere frumósă,
Crêngulū ce a vedutū
Pre-a lui vale răcorósă
Fragetulū nostru sêrutū,

Să repete pînă 'n fine
Acelū echoū fericitū,
A eī lacrimi să le-aline
Cariū curgū necontentitū.

Să spuni rîului, iubitā,
Să spuni florilorū mereū,
Și la mândra mea mîhnitā
Să 'i spuni vecinicū dorulū meu!
Dem. Constantinescu.

LA UN AMIC

Daca vre-o dat' amice, vei simți senina 'ți frunte,
Că se'nclină p'alū durerei sênu formatū numai din spinī,
Și că pași'ți vorū se treacă a melancoliei punte:
Fie-ți inima voiósă, și de locū să nu suspini!
Dupē plaiulū vieței nōstre unū suspinū pâlêște-o flóre,
Astă flóre le usucă și pe cele ce mai sîntū;
Și nefindū încă caldā inima d'alū vieței sóre,
Apucāmū negra potecā care duce la mormêntū!
Și tu scii, cându tineretēa ne suride radiósă,
Cândū amorulū de pe tronū pentru ea s'a coboritū,
Noi cātāmū se'vingemū sôrta de va fi vijeliósă,
Căci, amiculū meu. o oră avemū numai de trăitū!
S'o trăimū darū, sorbindū dulce din paharulū ambroasiei,
Sē 'nchināmū a nōstrā frunte pe unū sînu desfătătorū,
Sē hrănimū alū nostru sufletū în grădina poesiei,
Și cândū va suna sfêrșitulū: se murimū beți de amorū!
Septembrie 1876. București, Ión N. Vieroșanu. II.

LAMENTU

Vêra se duce: vântulū celū rece
Sufli puternicū preste pământū,
Uă amintire prin mine trece
Și lângă mine vedū unū mormêntū!

Riulū murmură: undele sale
Îmi parū 'negrite, pline de dorū,
Căci ele pasă și a mea jale
O lasū în urmă din calea lorū!

Câte uă umbră, câte-uă mișcare,
Insufli 'n mine misteriosū
Uă tresărire, dér'... ea dispere
Și iar' cu lacrimi plângū durerosū!...

Nu ești în lume!... Unde ești ore?
Ești tu departe de alū meu dorū?
De ești în ceruri, angelū d'amóre,
Mai vin' uă-datā cu-alū tēu amorū!...

Demetriu Constantinescu.

LA MARIA

Te mai gândești iubito, la celū cărui uă datā
Juraī amorū credință pe sinu'i arđetorū?
Te mai gândești tu ore copilā adoratā,
La celū ce pentru tine avea unū sântū amorū?

Mai este vre-uă secundă, în care-a ta gândire
Să sbóre către-acela ce plânge ne-încetati?
Acela ce pe-uă lume nu-arū da a lui zimbire
Nu-arū da-o nici pe tronulū faimosū de împăratū.

Căci eū, daragă Marie, în vanū catū fericire
Pe-aici în aste locuri, în veci nu-o voi afla;
Căci, din fatala oră în care despărțirea,
Sună; Copilā dragă eū nu-o mai potū gusta.

Și aici ca și acolo privighetóra cantā
Și aici florile drage parfumuri răspândescu
Dêrū sîntū zadarnici tôte căci geana-mi nu se svêntă
Te cautū pretutindenī și nu te mai găsescu.

Și aici sîntū seri frumósē și-aici e lună, stele,
Și aici sîntū floricele și or fi pôte eternū;
Dê ū e destulū Marie sē nu fi tu 'ntre ele
Și atunci lumea e haosū și raiulū unū infernū.

Mai îți minte, Marie, acea sêră seninā
Cândū pe ale mele brațe, spuneai că mă iubesci,
Cândū 'mi spuneai iubitā că viața ta e linā
Atunci numai cândū buza'ți de buza mea lipsesci.

Pe fața mea curgū lacrămicândū mă gândescū, copilā,
Ce dulce-a fostū trecutulū, ce fericiti eramū;
Dêrū a iubirei flóre ne fu forțe fragilā
Căci ea se rupe tocmai cândū vecinicā-o credeamū.
30 Iuliu 1876, Găujanī Conico

PLÂNSULŪ FLÓREI

Incepe vântulū rece: natura-i amortită
Și bêta floriceā stă tristă, vesceditā
Prin aerū sbóra frunđa pilitā, svênturatā,
Cu fulgi de neauă albă și ghiatā 'ncongiuratā.
Colo pariulū dórme și 'n nemîșcare catā
La țermurile'i albe, la flórea cea uscatā.
Êr philomelulū tace în cuibu'i pitulatū
Căci êrna frigurósă de totū l'a înghețatū.

Uă flóre fără frunđe plângea în desolare
Că vântulū înghețase alū verei dulce sóre,
Că zefiriū sburdateci, ce florile frumósē
Îi mângăia 'n săruturi și 'n desmerdări duióse,
Rêciserā cu totulū; că mórtea ne'nblânditā
Vai! smulse florī frumósē, și frunđa inverđitā;
Că fluturulū de aurū, amantū suavū, perise
Când sinulū eī de graciū a'lū săruta voise.

Plângea făr' încetare și suspina cu jale:
«Ah! primă-vêrā dulce cu grație tale
Mai vinū și redā viețā acelei ce te chiamā,
Căci vântulū mă omorā, tulpinā imi dărīmā.
Suflearea 'mi-e 'nghețatā și peptulū amortitū!
Amantā desolatā, vai! gemū necontentitū!
Grăbesce, primă-vêrā, de vin' cāt sinu'mi bate:
Re'nviā fluturêlulū cu zimbete 'nfocate,
Dă viersulū filomelei, la zefiri aripióre,
Pre sinulū meu de graciū jucându-se, să sbóre».
Dem. Constantinescu.

LIMBAGIULU FLORILORU

ELABORATA DE

D-na VETURIA M. FLORENTIU

PRECEDATĂ DE PORTRETUL ȘI BIOGRAFIA AUTÓREI.

EDITIUNEA A II

Revêđutā și adăogitā de D-na PARASCHIVA. M.
FLORENTIU, succesorēa autórei.
Prețulū unū esemplarū 3 lei noi.

SALA BOSSEL

REPRESENTAȚIUNE EXTRAORDINARĂ

SUB DIRECTIUNEA DE SCENA A D-LUI

M. MILO

Luni la 18 Martie 1877 (a doua zi de pasci). Se va
representa piesa:

BABA HIRCA

Feerie națională în 2 acte și unū tablou finalū, compusă
de d. M. Millo, musica de d. Flechtenmacher.

Winer

ACTUALITATE